ΤΟ ΒΗΜΑ
ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Λ. Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Γ. Θ. ΡΩΜΑΙΟΣ, Χ. Κ. ΜΠΟΥΣΜΠΟΥΡΕΛΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΛΩ 3
ΤΗΛΕΦ.: 3230.221—28 καί 3237.283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8531. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΚΥΡΙΑΚΗ
11
ΜΑΡΤΙΟΥ
Ἀνατ. 6.43'. Δύσ. 6.26'
Σελήνη πρῶτον τέταρτον
Τυροφάγου. Σωφρονίου Ἱερ.

Εἶχαν προειδοποιηθῆ «σαφῶς καί διά μακρῶν»

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΩΝ «ΤΡΙΩΝ» «ΑΝΗΣΥΧΕΙ» ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

«Ὁ Θεός νά βάλη τό χέρι του» λέγει τώρα ὁ Κιτίου!

Καί ὁ κ. Ἱερώνυμος τούς ἀποδοκιμάζει

Χθές εἰς τάς Ἀθήνας τόσον ἡ ἑλληνική κυβέρνησις ὅσον καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπεδοκίμασαν τήν ἀπόπειραν τῶν τριῶν Κυπρίων μητροπολιτῶν νά «καθαιρέσουν» τήν Ἀρχιεπισκοπον Μακάριον. Τήν «μεγάλην ἀνησυχίαν» της ἐξέφρασε ἡ κυβέρνησις, ἐνῶ ὁ κ. Ἱερώνυμος ἐπεσήμανε τόν ἀντικανονικόν χαρακτῆρα τῆς μητροπολιτικῆς ἐνεργείας.

Τάς ἀνησυχίας τῆς Κυβερνήσεως ἐξέφρασε χθές ὁ ἀναπληρωτής ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν κ. Φ. Ἄμυνος - Καβαλιεράτος διά τῶν ἀκολούθων δηλώσεών του:

Ἡ δήλωσις

«Ὅπως εἶχεν ἀνακοινωθῆ πρό ὀλίγων ἡμερῶν, ἡ Κυβέρνησις διά τοῦ ἐν Κύπρῳ πρέσβεως κ. Λαγάκου εἶχεν ὑπογραμμίσει σαφῶς καί διά μακρῶν εἰς τούς τρεῖς μητροπολίτας ἐν Κύπρῳ τάς γενικωτέρας συνεπείας καί ἐπιπτώσεις, ἅς θά εἶχεν ἡ μελετωμενη ὑπ' αὐτῶν ἀπόφασις.

»Ἤδη μετά τήν λῆψιν τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως ἡ Κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετά μεγάλης ἀνησυχίας τάς ἐξελίξεις, αἵτινες πηγάζουν ἐκ τῆς ἀποφάσεως καί αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐπιτείνουσαι τήν διχόνοιαν τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ δύνανται νά ἐπηρεάσουν δυσμενῶς τό μέγα ἐθνικόν θέμα μας.

»Τέλος ἡ Κυβέρνησις εὔχεται τήν ἀποφυγήν πάσης ἐνεργείας δυναμένης νά ἐπιδεινώση τήν ἀτμόσφαιρα καί συνιστᾶ πρός πάντας αὐτοσυγκράτησιν καί σύνεσιν».

Περί τῶν συγκεκριμένων διεθνῶν, εἰς τά ὁποῖα θά προβῆ ἡ Κυβέρνησις, προκειμένου νά καταστήση περισσότερον πειστικός καί ἀποτελεσματικός τάς εὐχάς καί συστάσεις της ὅπως μή ἐπιδεινωθῆ ἡ κατάστασις εἰς τήν Κύπρον οὐδεμία ἀνακοίνωσις ἐγένετο.

Ἀμηχανία τῶν «τριῶν»

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀπό προχθές εὑρισκόμενος εἰς Ἀθήνας πρέσβυς εἰς Λευκωσίαν κ. Εὐστ. Λαγάκος συνεχίζει τάς ἐνημερωτικάς συνεργασίας του μετά κυβερνητικῶν καί ὑπηρεσιακῶν παραγόντων, μέχρι τῆς χθές δέ δέν εἶχεν προσδιορισθῆ ἡ ἡμέρα ἐπιστροφῆς εἰς τήν Ἕδραν του.

Ὡς πρός τάς ἐξελίξεις εἰς τήν Κύπρον αἱ πληροφορίαι ἀπό τήν Λευκωσίαν ἀναφέρουν ὅτι συνεχίζονται αἱ ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως πρός τόν Μακάριον. Ἀπό τῆς πλευρᾶς ἐξ ἄλλου τῶν μητροπολιτῶν ἐμφανίζονται συμπτώματα ἀμηχανίας. Χαρακτηριστική σχετικῶς εἶναι ἡ ἀπάντησις τοῦ μητροπολίτου Κιτίου κ. Ἀνθίμου εἰς ἐρώτησιν ἄν ἐκ τῆς ἀποφάσεως περί καθαιρέσεως θά προκύψῃ ἐκκλησιαστικόν σχίσμα. «Βεβαίως», ἀπήντησεν ὁ Κιτίου, καί προσέθεσεν:

«Ὁ Θεός νά βάλη τό χέρι του!»

Ὁ κ. Ἱερώνυμος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προέβη εἰς τήν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Τοῦ θέματος τῆς καθαιρέσεως τοῦ Προκαθημένου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ὑπό τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν τῆς Κύπρου δέν ἔλαβεν εἰσέτι ἐπισήμως γνῶσιν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἱερά ὅμως Σύνοδος Αὐτῆς, ἡ ὁποία συνέρχεται ἐντός τῶν ἡμερῶν, εἶναι ἐμμέσως ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑποχρεωμένη νά λάβῃ ὁπωσδήποτε θέσιν, καθ' ὅσον θά πρέπει νά ρυθμίσῃ τάς περαιτέρω μετά τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας σχέσεις Αὐτῆς.

»Ἐν προκειμένῳ, ὡς καί αἱ ἀπανσαι αἱ Ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος θά ὁδηγηθῆ εἰς τήν ἀπόφασίν της, λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τά ὑπό τῶν ἱερῶν Κανόνων ὁριζόμενα. Καί πρώτον ἐκεῖνα, τά ὁποῖα ἀνεξαρτήτως τοῦ κατηγορητηρίου ἀναφέρονται εἰς τήν συγκρότησιν τοῦ Δικαστηρίου τοῦ δικάσαντος τόν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κύριον Μακάριον. Ἐπί τοῦ σημείου δέ τούτου οἱ ἱεροί Κανόνες, ἰδίᾳ δέ ὁ ιδ' τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου, εἶναι ἀπολύτως σαφεῖς, καί μάλιστα ἐπί κατηγορουμένου ἁπλῶς ἐπισκόπου, ὄχι Προκαθημένου μιᾶς Ἐκκλησίας. Κατά τούς ἱερούς λοιπόν Κανόνας, ἵνα δικασθῆ εἰς ἐπίσκοπος ἀπαιτεῖται ὅπως εἰς τό δικαστήριον συμμετέχουν τουλάχιστον 12 ἐπίσκοποι, ἀπαγορεύεται δέ ρητῶς ἡ ἐκδίκασις τῆς ὑποθέσεως ὑπό δύο μόνων ἢ τριῶν ἐπισκόπων. Τοῦτο κατ' ἔθος ἴσχυε καί πρό τῆς ἐκδόσεως τοῦ ιδ' Κανόνος τῆς ἐν Καρθαγένῃ Συνόδου ὡς τό πληροφορούμεθα ἐκ τῆς περιπτώσεως τῆς καθαιρέσεως τοῦ ἐπισκόπου Βόστρων Βαγιαδίου, ὁ ὁποῖος εἶχε καθαιρεθῆ ὑπό δύο μόνον ἐπισκόπων. Ἡ καθαίρεσις αὕτη κατεκρίθη ὡς ἄκυρος ὑπό μεγάλης Συνόδου συνελθούσης ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπό τήν προεδρίαν τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀγίου Νεκταρίου (381 397 μ.Χ.), μετεχόντων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης καί ἄλλων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, διότι ἐθεωρήθη ὡς μή ἐπιτρεπόμενον ἐμπιδέ παρά τριῶν, μήτοι γε παρά δύο, τόν ὑπεύθυνον δοκιμαζόμενον καθαιρεῖσθαι· ἀλλά γάρ πλείονος Συνόδου ψήφῳ καί τῶν τῆς ἐπαρχίας, καθώς καί οἱ Ἀποστολικαί Κανόνες διωρίσαντο» (ἐν Ράλλη καί Πουλῆ, τομ. Γ', σελ. 626—627).

»Θά ληφθῆ ὅμως ὑπ' ὄψει ὑπό τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καί ἕτερος ἱερός Κανών. Εἶναι ὁ ιε' τῆς λεγομένης Πρωτοδευτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου τοῦ 861 μ.Χ. Κατά τόν ἱερόν αὐτόν Κανόνα δέν ἐπιτρέπεται νά χωρισθῆ ὁ κληρικός ἀπό τοῦ Προκαθημένου εἰμή μόνον εἰς τήν περίπτωσιν, κατά τήν ὁποίαν οὗτος κηρύττει δημοσίᾳ καί «γυμνῇ τῇ κε-

Συνέχεια εἰς τήν = 14ην σελίδα

Ε. Π. ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ:
Ὁ δημιουργός καί ἡ ἐποχή του
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ Ο ΔΥΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ
Δύο Εὐρωπαῖοι λόγιοι ἀπαντοῦν
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Η ΨΥΧΟΓΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
Ἐπιτεύγματα καί παραλογισμός τῆς ψυχαναλυτικῆς βιογραφίας
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

Στήν ἀναζήτηση τῆς κοινωνίας τοῦ ὑπεραν θρώπου
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11

Οἱ νόμοι τῆς οἰκονομίας δέν λειτουργοῦν στήν Κίνα τοῦ Μάο
ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15

Ὑπογράφεται ἡ συμφωνία καί διά τό ἀεροπλανοφόρο

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΠΛΩΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ἀναμένεται ὅτι συντόμως θά ὑπογραφῆ ὑπό ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ναυτικοῦ καί τοῦ Ναυτικοῦ τῶν Η.Π.Α. καί ἡ συμπληρωματική συμφωνία παροχῆς λιμενικῶν διευκολύνσεων — διά τόν ἐλλιμενισμόν ἑνός ἀεροπλανοφόρου καί ἑνός πλωτοῦ νοσοκομείου τοῦ δου Ἀμερικανικοῦ Στόλου, εἰς τήν περιοχήν τῶν Μεγάρων.

Αἱ τεχνικαί διαπραγματεύσεις μεταξύ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν εὑρίσκονται ἤδη πρός τό τέλος των — δοθέντος ἄλλωστε ὅτι ἡ ἐν ὄψει συμφωνία προβλέπεται ὑπό τῆς ὑπογραφείσης τόν παρελθόντα Ἰανουάριον τεχνικῆς συμφωνίας, μεταξύ τῶν Ἀρχηγείων Ναυτικοῦ Ἑλλάδος καί Η.Π.Α. διά τήν παροχήν λιμενικῶν διευκολύνσεων εἰς σκάφη τοῦ δου Στόλου.

Τό ἀντικείμενον

● Ἡ ὑπογραφησομένη νέα συμπληρωματική συμφωνία θά ἀναφέρῃ (ὡς καί ἐκείνη τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου εἰς τήν ὁποίαν ἐντάσσεται) ὅτι αἱ παραχωρούμεναι διευκολύνσεις ἀφοροῦν εἰς τήν ἐξυπηρέτησιν σκοπῶν τοῦ ΝΑΤΟ.

Ὡς πρός τό ἀντικείμενον τῆς νέας συμφωνίας ἀναφέρεται ὅτι:

ΘΑ ΕΛΛΙΜΕΝΙΣΘΗ ἕνα ἀεροπλανοφόρον τοῦ δου ἀμερικανικοῦ στόλου εἰς τήν θαλασσίαν περιοχήν τῶν Μεγάρων. Τό πλήρωμα τοῦ ἀεροπλανοφόρου θά ἀποτελῆται ἀπό 4.000 ἄνδρας περίπου, θά συνοδεύεται δέ ὑπό 500 περίπου οἰκογενειῶν (τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος).

ΘΑ ΕΛΛΙΜΕΝΙΣΘΗ ἐπίσης ἕνα πλωτόν νοσοκομεῖον τοῦ δου στόλου διά τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν συνοφῶν ἀναγκῶν τῶν ἐλλιμενισμένων ἀμερικανικῶν σκαφῶν.

ΘΑ ΠΑΡΑΣΧΕΘΟΥΝ ὡρισμέναι τεχνικαί διευκολύνσεις διά τά ἀεροσκάφη τοῦ ἀεροπλανοφόρου εἰς παρακείμενον ἀεροδρόμιον.

Τά δύο στάδια

Σχετικῶς μέ τήν νέαν συμφωνίαν ὑπενθυμίζεται ὅτι αὕτη προεβλέπετο ὑπό τῆς γενικῆς τεχνικῆς συμφωνίας παροχῆς λιμενικῶν διευκολύνσεων, ἡ ὁποία ὑπεγράφη τήν 8ην Ἰανουαρίου 1973.

Ἡ γενική αὐτή τεχνική συμφωνία ὁρίζεν ὅτι αἱ αἰτηθεῖσαι ὑπό τῶν Η.Π.Α. λιμενικαί διευκολύνσεις θά παρεχωροῦντο εἰς δύο στάδια:

1) Ἅμα τῇ ὑπογραφῇ (τότε) τῆς συμφωνίας θά ἐλλιμενίζοντο ὁ ἀντιτορπιλλικά εἰς τήν περιοχήν Ἐλευσῖνος—πράγμα τό ὁποῖον καί ἐγένετο.

2) Θά ἄρχιζαν ἐν συνεχείᾳ τεχνικαί διαπραγματεύσεις διά τόν ἐλ-

Συνέχεια εἰς τήν = 12ην σελίδα

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ

Τῆς ἀνωμαλίας στήν Κύπρο

Γενική διαγράφεται ἡ ἀποδοκιμασία τῆς ἀντικανονικῆς, ἀνυπόστατης καί ἐμπαθοῦς ἀποφάσεως τῆς παρασυναγωγῆς τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν, πού ἐκμεταλλεύθηκε τούς ἐκκλησιαστικούς κανόνες γιά νά ὑπηρετήση καθαρά πολιτικές σκοπιμότητες. Ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλον, οἱ ἡγέτες τῆς Ὀρθοδοξίας, ὁ κλῆρος καί ὁ λαός τῆς Κύπρου καί οἱ ἐκτός τῆς Κύπρου παράγοντες ἀποδοκιμάζουν σάν ἐκκλησιαστικά ἄκυρο, ἐθνικά δολοφονικό καί πολιτικά ἀνεπίτρεπτο τό ὑποκριτικό ἐγχείρημα τῆς «τυρείας» τῆς Λεμεσσοῦ. Μέ τήν ψύχραιμη στάση τοῦ Προκαθημένου τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καί Ἐθνάρχη τῆς Κύπρου, μέ τήν ἐκδηλούμενη συσπείρωση λαοῦ καί κλήρου στό πρόσωπό του, μέ τήν καθολική ἀποδοκιμασία καί ἀγνόηση τῆς ψευτοσυνόδου τῶν «τριῶν», εἶναι ἐλπίδα ὅλων, ὅτι ἡ κρίση θά παρέλθη ταχύτατα.

Καί τό τελικό ἀποτέλεσμα θά εἶναι νά ἀπομονωθοῦν ἀπό τό ἐκκλησιαστικό σῶμα τῆς Μεγαλονήσου οἱ δρᾶσται τοῦ πραξικοπήματος, ὅπως ἀπομονώθηκαν ἀπό τήν συντριπτική πλειοψηφία τοῦ λαοῦ οἱ δρᾶσται τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας ἐναντίον τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Ἡ Ἐκκλησία θά ἐρῆ τήν ἑνότητά της, ὅπως ἀκριβῶς τήν βρήκε καί ὁ λαός τῆς Κύπρου μέ τήν πρόσφατη, πανηγυρική καί πάνδημη, ἐπιβεβαίωση τῆς ἐμπιστοσύνης του στόν Ἐθνάρχη.

★ ★ ★

Ἡ ἀποτυχημένη ὅμως αὐτή ἀπόπειρα δημιουργίας νέας ἐμπλοκῆς στό κυπριακό, ἀπό τήν ὁποία μόνο ἡ ἑλληνική πλευρά δέν θά μποροῦσε νά ὠφεληθῆ, πρέπει νά δώση τήν εὐκαιρία ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως μιᾶς ἀδικαιολόγητα παρατεινόμενης ἐκκρεμότητας, ποῦ διατηρεῖται σάν ἀπειλή κατά τῆς κυπριακῆς ὑποθέσεως. Κανείς δέν ἔχει τήν ἀφέλεια νά πιστεύη, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῆς Λεμεσοῦ ἦταν αὐτοδύναμη καί προῆλθε ἀπό τήν ἐπιθυμία σεβασμοῦ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, ποῦ ἡ ἱστορία σέ ὅλες τίς κρίσιμες φάσεις της ἀναγνώρισε καί ἐπεδοκίμασε τήν διακριτική καί μέ ἐξαιρέσεις ἐφαρμογή τους. Πηγή μόνιμη τῆς ἀνωμαλίας, ποῦ ὑπαγορεύει ἡ ἐνθαρρύνει παρόμοια ἐγχειρήματα, εἶναι ἡ παρουσία μιᾶς δυναμικῆς καί ὠργανωμένης παράνομα μειοψηφίας, ποῦ ἐκδηλώνεται ἀπό καιρό σέ καιρό μέ ἐνέργειες κινούμενες στά περιθώρια τοῦ νόμου.

Κανένας δέν ἔχει τήν πρόθεση νά ἀρνηθῆ στή μειοψηφία αὐτή πατριωτικά ἐλατήρια. Κανένας δέν ἀμφισβητεῖ τήν παλαιότερη προσφορά της στόν κυπριακό ἀγώνα καί τήν βαθύτερη προσήλωσή της στό κοινό ἰδανικό τοῦ κυπριακοῦ καί τοῦ ἑλλαδικοῦ λαοῦ. Ἀντικειμενικά ὅμως, ἡ μειοψηφία αὐτή, κινεῖται στά πλαίσια συνωμοτικῆς δραστηριότητος καί παρασύρεται σέ πράξεις βίας ἡ σέ ἐνέργειες ἔκνομες ποῦ εἶναι ἱκανές νά διχάσουν τό λαό, νά προκαλέσουν ἐμφύλια ρήξη καί νά ἐξασθενήσουν τήν διαπραγματευτική του ἱκανότητα σέ μιά δυσχερῆ ἐθνική φάση. Καί οἱ ἀγῶνες τοῦ παρελθόντος δέν ἀρκοῦν νά πείσουν τήν κοινή γνώμη, ὅτι ἡ σημερινή της δραστηριότητα δέν ἐξυπηρετεῖ ἀντικειμενικά τίς ἐπιδιώξεις εἴτε τῶν Τούρκων εἴτε ἄλλων. Οἱ ἀσάφειες τῶν ἐπιδιώξεων καί τῶν μέσων ὄχι μόνο προκαλοῦν συγχύσεις, ἀλλά καί ἐπιτρέπουν τήν διατύπωση κατηγοριῶν τῶν μέν κατά τῶν δέ, ποῦ μόνο φθορά τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων προκαλοῦν.

★ ★ ★

Τή στιγμή αὐτή ποῦ ξεσπᾶ μιά ἀκόμη ἄσκοπη καί ἄκαιρη κρίση, τῆς ὁποίας τά αἴτια εἶναι πολιτικά, ἐπιβάλλεται χωρίς καθυστέρηση ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ κακοῦ στή ρίζα του. Στήν πολιτική ἐνέργεια, πολιτική πρέπει νά εἶναι ἡ ἀπάντηση. Εἶναι ἔκδηλη πιά ἡ ἀνάγκη νά ἀντιμετωπισθῆ ἀποφασιστικά τό πολιτικό πρόβλημα τῆς Κύπρου, γιατί τό πρόβλημα αὐτό εἶναι αὐτόχρημα ἐθνικό πρόβλημα. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας, ποῦ προέβη μέ τόση ὑπομονή στό πρόσφατο παρελθόν σέ νέες προτάσεις συνεργασίας πρός τίς ἀντιπολιτευόμενες δυνάμεις, ὀφείλει τώρα, ἀναβαπτισμένος καθώς εἶναι στή λαϊκή ἐντολή, νά προχωρήση σέ ριζική ἐκκαθάριση τῶν αἰτίων τῆς ἀνωμαλίας. Καί στήν προσπάθειά του αὐτή, πρέπει νά ἔχη ἀμέριστη, ἀνεπιφύλακτη, χωρίς δισταγμούς καί ὀπισθοβουλίες, τήν συμπαράσταση ΟΛΩΝ τῶν παραγόντων τῆς κυπριακῆς ὑποθέσεως. Ὀφείλουν ὅλοι νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους. Οὔτε συνωμοτικές ἐνέργειες, οὔτε μυστικές συνεννοήσεις. Μόνον ἔτσι θά ὑπάρξουν προϋποθέσεις γιά τή ριζική καί ταχεῖα ἐκκαθάριση τῆς ἐθνικῆς ἐκκρεμότητος, ποῦ κατάντησε νά ἔχη ἀποσπάσει τήν προσοχή ὅλων ἀπό τό κεντρικό ἐθνικό θέμα.

Ἡ σιωπηρή καί δίαιη ἀπειλή μιᾶς ὠργανωμένης μειοψηφίας, ποῦ ἀποδυναμώνει τόν κυπριακό ἀγῶνα καί προκαλεῖ καθυστερήσεις τῶν λύσεων, δέν μπορεῖ νά συνεχίζεται ἐπ' ἄπειρον. Ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἡγέτου τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, ἐνισχυόμενη ἀπό ὅλους ταύς ὑπευθύνους παράγοντας, πρέπει νά ὁδηγήση χωρίς ἀργοπορία στήν ὁριστική ἐκκαθάριση ἑνός ἀποστήματος ποῦ πυορροεῖ ἀπό μακροῦ

ΚΟΡΥΦΟΥΤΑΙ Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΩΝ ΓΚΩΛΛΙΚΩΝ

Ἀγωνιώδης ἡ ὑστάτη ἔκκλησις Πομπιντοῦ

«ΕΠΙΛΕΞΑΤΕ ΜΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΑΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ ΜΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΑΔΙΚΙΑΣ ΤΗΣ»

ΠΑΡΙΣΙ, 10 Μαρτίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Ὁ πρόεδρος Πομπιντοῦ, εἰς μίαν ὑστάτην προσπάθειαν νά ἀποτρέψῃ νίκην τῆς ἡνωμένης ἀριστερᾶς κατά τόν αὐριανόν δεύτερον γύρον τῶν ἐκλογῶν, ἐκάλεσε τούς ψηφοφόρους νά καταψηφίσουν τούς κομμουνιστάς ὑποψηφίους καί νά ἐπιλέξουν «μίαν ἐλευθέραν κοινωνίαν, μέ ὅλας τάς ἀτελείας καί τάς ἀδικίας της».

Εἰς ὁμιλίαν του ἀπό τῆς τηλεοράσεως, ὅπου ἐνεφανίσθη μετά τόν τερματισμόν τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος, ὁπότε οἱ ἡγέται τῆς ἀντιπολιτεύσεως δέν ἠδύναντο νά διατυπώσουν τάς ἰδικάς των ἐκκλήσεις, ὁ πρόεδρος Πομπιντοῦ ἐπανέλαβε τό γκωλλικόν ἐπιχείρημα τῆς ἐκλογῆς μεταξύ «λευκοῦ καί μαύρου».

«Ἀπό τήν μίαν πλευράν ὁ μαρξιστικός κομμουνισμός καί ὅλοι οἱ σύμμαχοί του καί ἀπό τήν ἄλλην ὅλοι οἱ ἄλλοι», εἶπεν.

Ἐπέκρινε ἰδιαιτέρως τούς Σοσιαλιστάς ἡγέτας ποῦ «προσεδέθησαν ἐπί πέντε ἔτη εἰς τό κομμουνιστικόν κόμμα χωρίς ἐγγυήσεις. Μία διαφορετική στάσις θά ἐπέτρεπεν εἰς τήν κυβέρνησιν καί εἰς τό νέον Κοινοβούλιον νά συνεργασθοῦν κατά περισσότερον εὔκαμπτον τρόπον εἰς μίαν εἰρηνικήν κοινωνίαν».

Εἰς τήν ἔκκλησίν του, ἡ ὁποία ὑπογραμμίζει τήν ἀντισυχίαν τῶν γκωλλικῶν ὅτι εἶναι πιθανόν νά τερματισθῆ ἡ 15ετής παραμονή των εἰς τήν ἐξουσίαν, ὁ κ. Πομπιντοῦ εἶπεν ὅτι «ἔχομεν καθῆκον νά ἐργασθῶμεν περισσότερον ἀποφασιστικῶς διά τήν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀνισοτήτων καί, διά τολμηρῶν μεταρρυθμίσεων, νά ἐξασφαλίσωμεν τήν κοινωνικήν πρόοδον ἡ ὁποία κατέστη δυνατή διά τῆς μεγάλης οἰκονομικῆς προόδου ποῦ ἐπετύχαμεν». Νίκη τῆς συμμαχίας Σοσιαλιστῶν καί κομμουνιστῶν, προσέθεσεν ὁ κ. Πομπιντοῦ, θά καταδικάση τήν Γαλλίαν «νά διακόψη τούς δεσμούς μέ τούς συμμάχους της, νά παύση μετέχουσα ἐνεργῶς εἰς τήν οἰκοδόμησιν τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τήν καλυτέραν ἐλπίδα μας νά διατηρήσωμεν τήν ἀνεξαρτησίαν καί τήν εὐημερίαν μας».

Τό Ἀσσόσιεϊτεντ Πρές μεταδίδει ὅτι ἀσχέτως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ αὐριανοῦ δευτέρου γύρου τῶν ἐκλογῶν, εἶναι βέβαιον ὅτι θά μειωθῆ ἡ πλειοψηφία τῶν γκωλλικῶν καί ὅτι θά ἐπέλθη σημαντική μεταβολή εἰς τήν πολιτικήν.

Οἱ Μεταρρυθμισταί, εἰς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποστηρίξεώς των πρός τήν γκωλλικήν παράταξιν, εἶναι πιθανόν ὅτι δέν θά περιορίσουν τάς ἀπαιτήσεις των δι' ἀντάλλαγμα μόνον εἰς μεταβολήν πολιτικῆς. Ἐνδέχεται νά ζητήσουν τήν ἀπομάκρυνσιν ἀδιαλλάκτων γκωλλικῶν, ὅπως ὁ πρωθυπουργός κ. Μεσμέρ, ὁ ὑπουργός Ἀμύνης κ. Ντεμπρέ καί ὁ ὑπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Σουμάν καί νά ἀπαιτήσουν παραλλήλως ὑπουργικά χαρτοφυλάκια διά τό κόμμα των.

Αἱ μεταβολαί εἰς τήν πολιτικήν θά στηρίζωνται εἰς διαπραγματεύσεις ἐπί μεταρρυθμίσεων, ὅπως ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς πορείας πρός τήν εὐρωπαϊκήν ἑνότητα, τήν διοικητικήν ἀποκέντρωσιν καί τήν ἐγκατάλειψιν προγραμμάτων γοήτρου, ὅπως ἡ ἀνεξαρτησίας πυρηνική δύναμις καί τό ὑπερηχητικόν ἐπιβατηγόν ἀεροπλάνον «Κονκόρντ».

Τό ἴδιον πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι πολλοί Σοσιαλισταί δυσφοροῦν διά τήν ἐντολήν τοῦ κόμματός των ὅπως ψηφίσουν ὑπέρ κομμουνιστῶν ὑποψηφίων καί προσθέτει ὅτι, ἐάν ἡ ἡνωμένη ἀριστερά ἀπολέση τάς ἐκλογάς, εἶναι πιθανόν νά διαλυθῆ ἐν συνεχείᾳ. Οὐδείς, πάντως, ἐκ τῶν ἡγετῶν τῶν κομμάτων διακινδυνεύει ἀσφαλεῖς προβλέψεις διά τάς αὐριανάς ἐκλογάς.

Ἡ ἀπειλή ἐσωτερικῆς ἀναταραχῆς —προσθέτει τό Ἀσσόσιεϊτεντ Πρές— ἐπικρέμαται τῆς συγκεχυμένης πολιτικῆς καταστάσεως. Ὁ πρόεδρος Πομπιντοῦ ἔχει καταστήσει σαφές ὅτι ἐάν ἡ ἀριστερά σημειώση σαφῆ νίκην, δέν θά ἀναθέση τόν σχηματισμόν τῆς κυβερνήσεως εἰς ἀριστερόν ἡγέτην. Ἡ ἀριστερά ἔχει προειδοποιήσει ὅτι τοῦτο θά προκαλέση συνταγματικήν κρίσιν καί μαζικάς ἀπεργίας ἀπό ἰσχυράς ἀριστεράς ἐργατικάς ἑνώσεις.

Ἡ γκωλλική παράταξις εἶναι πιθανόν ὅτι θά ὀχηματίση νέαν κυβέρνησιν, ἀλλά μόνον μέ τήν βοήθειαν τῶν Μεταρρυθμιστῶν, λέγει τό Ἀσσόσιεϊτεντ Πρές.

Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΛΟΚΗ ΤΗΣ «ΚΑΘΑΙΡΕΣΕΩΣ»

Ἡ ἀνάλυση τοῦ Μαν. Πλουμίδη στήν 13η σελίδα

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ;

Μιά ἀκόμα ἀπόφαση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρόσφατη, φαίνεται νά ἐπιβεβαιώνη παλαιότερες καί νά καθιερώνη στή νομολογία του τήν ἄποψη ὅτι σήμερα στήν Ἑλλάδα ἡ πολιτική δραστηριότητα εἶναι δραστηριότητα ἀπαγορευμένη κατά τό Σύνταγμα καί τούς νόμους. Ἡ συλλογιστική πορεία τοῦ ὁδηγεῖ στήν ἄποψη αὐτή εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον βρίσκονται σέ ἀναστολή τά ἄρθρα τοῦ Συντάγματος ποῦ κατοχυρώνουν ἢ ρυθμίζουν ὡισμένες σημαντικές ἐκδηλώσεις τοῦ πολιτικοῦ βίου, πολιτικός βίος καί ἄρα πολιτική δραστηριότητα δέν πρέπει νά ὑπάρχουν, ἀπαγορεύονται.

Ἡ ἄποψη αὐτή παίρνει κρίσιμη — ἱστορική, θάλεγε κανείς — βαρύτητα, καθώς περιβάλλεται μέ τό κῦρος ἀποφάσεως ἀνωτάτου δικαστηρίου. Ἀκριβῶς ὅμως γι' αὐτό πρέπει νά προκαλέση μιά βαθύτερη ἐξέταση καί μιά τέτοια ἐξέταση ὁδηγεῖ στή διατύπωση ὡρισμένων κριτικῶν παρατηρήσεων, ἀναγκαίων γιά νά ξεκαθαρίση νομικά ἕνα σημαντικό, τό σημαντικότερο μάλιστα, θέμα τοῦ δημόσιου βίου στόν τόπο μας, σήμερα.

Ἡ πρώτη λογική ἀντίρρηση ποῦ γεννάει ἡ ἄποψη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶναι, ὅτι κακῶς ἐξομοιώνει τή μή κατοχύρωση μέ ἀπαγόρευση. Ἔτσι π.χ., ἡ ἀναστολή τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 τοῦ κατοχυρώνει τό δικαίωμα τῶν Ἑλλήνων νά ἱδρύουν κόμματα ἢ νά συμμετέχουν σ' αὐτά, σημαίνει μόνον, ὅτι ἕνας νόμος ποῦ θά ἀπαγόρευε τήν ἵδρυση καί τή λειτουργία κομμάτων δέν θά ἦταν ἀντισυνταγματικός. Ἐφ' ὅσον ὅμως δέν ὑπάρχει τέτοιος νόμος, ἡ λειτουργία τοῦ κόμματος θά ἦταν νόμιμη, ἀφοῦ ἀπό κανένα νόμο δέν ἀπαγορεύεται κι ἀφοῦ συνταγματικές διατάξεις κατοχυρώνουν τή γενική ἐλευθερία τοῦ κάθε ἀνθρώπου καί τήν ἐλεύθερη ἀνάπτυξη τῆς προσωπικότητάς του (ἄρθρα 8 καί 9 — ποῦ, αὐτά, δέν βρίσκονται σέ ἀναστολή). Εἶναι ἑπομένως λάθος νά λέγεται, ὅτι ἡ ἔλλειψη συνταγματικῆς κατοχυρώσεως τῆς λειτουργίας τῶν κομμάτων σημαίνει καί ἀπαγόρευση τῆς λειτουργίας τους.

Ἡ δεύτερη λογική ἀντίρρηση ποῦ πρέπει νά διατυπωθῆ εἶναι ὅτι ἡ ἄποψη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας κακῶς γενικεύει τήν ἀναστολή ἄρθρων τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 ποῦ